

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sol Triplex In Eodem Universo

Hermann, Amand

Sultzbaci, 1676

Theoremata Ex Universa Philosophia. Ex Logica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95850](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95850)

XIV.

Triumphat Ecclesia Gynæ-Parthenias virginitate & fecunditate de Scotis, impuris, Pseudo-Catharis, est enim Virgo (r) castitate, Mater est prole, sine dolore, sed cum gaudio Angelorum pariens, reliquæ Matres cum corruptione, cum dolore, & licet activè concurrant, unionem animæ non attingunt, si rationalis sit, quæ nec sanguinem, nec ullum humorem animat, licet amet. Jus quod habet in corpus per celsionis viam à priori non acquirit. Rarefactio fit per corpuscula. Intensio per additionem gradus ad gradum. XV.

Triumphat Ecclesia universalissima evoca-

tio, & suprema sedes, quæ à nemine judicatur, scientiarum Columna, Firmamentum, Regina, quæ tam clara est ut Evangelio non crederem, nisi Ecclesiæ Authoritas id assereret, ex qua proinde omnia fides suum sumit principium, sicut ex Metaphysica aliæ scientiæ. Ejus objectum est ens reale ut sic, commune accidenti & substantiæ, Deo, & creaturæ, de quibus licet abstrahatur conceptus communis formalis, nequit tamen abstrahi conceptus objectivus veram importans realitatem. Creaturæ habuerunt diminutum aliquid à se, quarum essentia ab existentis non distinguitur.

THEOREMATA EX UNIVERSA PHILOSOPHIA.

Ex Logica.

I.

Logica scientiarum Janua, ut tibi pateat apud nos introitus speculativè clavem hanc accipere debes, in praxi enim non succedet, an autem fur & latro sit dicendus, qui per hoc ostium ingressus non fuerit ad alias scientias? Minimè: nam simpliciter & absolute necessaria non est. Logici Modestiarum amatores in habitu non sunt superflui, nam totà vità unico contentantur inconfutibili.

II.

Si cornuti sunt, ut Logici vocantur vulgò, objectum eorum non queras, nam hircoceruum dicere poteris; verùm ne indignentur, quoniam non libenter hirci audiunt, eò quod fit ens valde objectum, nec placantur oratione, vocibusque; quare alio bono modo cum ipsis convenias, disferendi.

III.

Logicæ Professores Scotistæ bene docent, nam bene distinguunt, quia virtuosè, ubique occincentes, medio turissimus tibi, æmulatores tamen habent plures, putantes quòd sit modus in rebus: Ultra modum feriri se existimant, dum formalem asserimus tam in creatis quàm divinis.

IV.

Chymæricum est chymæras negare, sed & dico chymæras exoticas & exosas proferunt, qui res visas, vel auditas chymæras appellant. Chymæra tantummodò habet esse in intellectu objectivè, unde non est nihil, & si nihil esset, quod vulgus pro oculis bonum putat, hoc tamen nihilum facere non posset oculus.

V.

Imò etiam omnibus aliis sensibus prohibitum est hircocervos venari sub pœna impotentia, quia hoc est Regale Regis potentiarum; si tamen supremum numen talibus feris vesci cuperet, nunquid interrogabit te? Nam ipsius sunt etiam hæ feræ Sylvæ.

VI.

In universalis fabricatione universa vanitas est, & afflictio capitis, in quo non minus divinus, quàm Epicuræus delirant, quare nos faciliiori modo illud dari distinctum & indistinctum à singularibus, in ipsis tamen per indiffe-

rentiam affirmamus vera cum unitate, statuerent ad numerum quinarium, stat nobis voluntas Porphyrii pro ratione.

VII.

De genere suo ait Politicus, Italiam quæ Patriam genus à Jove summo, Rhetor demonstrat, Logicus in quid de pluribus specie differentiibus prædicat, illi in Avis, Proavis, Atavis, hic totam essentiam quoad perfectionem intrinsecam Metaphysicam, non verò Logicam, in uno inferiori salvat.

VIII.

Species per prædicabilitatem de pluribus numero differentiibus rationem universalis fortitur. Contentiones vetulinx sunt mulieribus relinquendæ de inæqualitate specierum, quia & rana putat se esse Dianam, nos de specie dicimus plures ejusdem perfectionis esse posse probabiliter.

IX.

Decadem Aristotelicam portamus quidem, verùm ad dicendam eam non sumus obligati, non sunt omnia decem ita conflata, quin distinguantur realiter: Substantia est per se positive, inhospitalis quantitas expellit omnem aliam, qualitatis affectio eadem non est in omnes, nam bene, vel malè afficit.

X.

Humanistæ nesciunt quid significet Scriptura, nec tamen propterea erubescunt, quia dicunt tamen multi Logici nesciunt quid significet vox? Nos tamen dicimus, quòd Scriptura significet vocem, & vox rem primario, si tibi displicet, nihil tamen dicas, quia alias statim intelligemus conceptum tuum, licet secundo.

XI.

Parvam in propositionibus videntur habere veritatem, qui eam majoratús incapaces judicant, quasi verò semper minorennis esse deberet, cum ipsa falsitas fiat major. Non transeunt de domo in domum, quia hoc non est de virtute in virtutem, sed de falsitate in veritatem: Erit, vel non erit; unum determinatè verum erit.

XII.

Non omnia scimus, sed nec omnia ignoramus, Quare? quia laborat extrema necessitate ad non

non contradicendum, vel contrariandum qui premisit binas. An nobis Herculeæ suppetunt vires? qui plus ultra scire, opinari, simul posse & credere affirmamus.

Ex Physica.

XIII.

Studio Logicali defuncti, limina Physicallium terentes in principio triadem veneramus Principiorum fientes, facti manemus in geminis, materia in copia perfida, fragilis forma in forma, tertium tandem est nihil.

XIV.

Idolum avaritiæ materia, formata, in fatiabili formarum voragini, tam deesse videntur quas habet, quam quas non habet, cum omnes appetat sine delectu, avaris in hoc felicior, quod spoliari omnibus non timeat, nisi ab eo in cuius manu sunt omnia, quod si omnibus omnino exueretur, ab omni actu non maneret nuda.

XV.

Deformissimus est, qui formas omnes dari negat, ultra nos plures in eadem materia esse posse artifices Deo dicimus, sicut etiam eodem textente eadem in materiis pluribus. De partilibus & corporeitatis in dubium non vertimus: tutius & securius dicimus esse, ad separabilitatem cavendam duplici nexu eas adunare.

XVI.

Per compromissum causis apud nos agere non licet, minus se ipsum ad esse aliquid ponere, substantia de substantia sola produci vult, imperfectionis est ab accidenti, accidens potest ab utroque; Cum secunda concurrat Causa prima ad omnes effectus, immediatè & determinatè, non verò ad mentem Thomistarum determinando.

XVII.

Ut plurimum valuit ratio statùs, quare etiam statum in speciebus dari dicimus; evacues etiam totam Angelicam naturam, nihil tamen deprehendes quod vacuum facere possit. Non bene, imò nullo modo duo corpora in eodem possunt morari naturaliter loco, bene tamen supernaturaliter, sicut etiam unum in pluribus esse potest.

XVIII.

Elementa nostra quatuor in puteos demersimus alto, in cuius altitudine si scrutatus ea fueris, nec in fundi Petra invenies aliquid de ipsis præter virtutes eorum. Has recensemus ipsis vernaculas pariter quatuor, copulam autem binas & binas, quia societatem multum amant, hac tamen lege, ut una supremum habeat Dominium, altera cum ipsa ludat ad intra.

XIX.

Per has etiam elementa dicuntur symbola, cum tamen ipsæ inter se nihil reverà teneant de symbolo: Inter illas enim talis est concordia qualis inter fratres, in minoribus sese amplexantur, & si hæc excrescunt ad summum naturaliter Vatiniano magis odio se habent, gratis tamen ad Factoris Divini mandatum.

XX.

Si Qualitates obsederis, munierisq; armata manu contraria, nil debilitabis vires, sed vires unies: etsi iterum causam earum productivam rectè agere non permiseris an putas cessabit ab actione? crede mihi quod se multum reflectet, nihil causæ tuo tamen adscribas obstaculo.

R. Amandi Hermann Metaphysica.

XXI.

Simile sibi simile quidem quærit, idque diligit, in ipsum tamen nil agit, mitigamus tamen hoc iudicium nostrum de agentibus similibus æquivocis, quibus æquum duximus ultra aliquid concedere, in intentione eorum, cum tunc asseramus majores non agere radices, facile evellere & tollere possemus rotaliter, ne tamen cum fenore resistere cogamur, malumus potius liberalitatis rei haberi, & habentibus dare ut abundant magis.

XXII.

Ne tamen sit de majoratu contentio & jurgium, gradus acceptos & superadditos facimus per omnia æquales ut sit novissimus sicuti primus. Prometheus ignem accendisse superiis fingitur, eumq; ad inferiora detulisse terræ, Phaëton verò cum quo vehebatur fabulatur cecidisse, unde dubium est, amplius an sursum sit? quare hoc opus est id evidentè probare, sed & hic labor id improbare. Elementa inter se invicem formarum scenam mutare possunt, non tamen admodum Prothei.

XXIII.

Pacificè litem inter fecundos conjuges componere volentes ne facundiam experiamur etiam partis, tantum Matri tribuimus, ac Patri. De alteratione vetamus dicere requiem etiam brevissimam, quæ per parvas morulas absolvi possit. De rarefactione corporum Authorum est factio rara, aliqui ne in scyllas, & charybdes incidant ad vacuum fugiunt, nos verò ut difficultates evacuemus, implemus corpora rarefacta corpusculis.

XXIV.

Microcosmus homo duas partes habet principales, corpus & animam, illud examinandum relinquimus Medicis, de hac etiam non quærimus quomodo stet in gratia? Sed de naturalibus, nam Ficus ea quæ in natura reperit, non rapuit. Quare pejores fisco sunt, qui tam mobilem partem ad accidens deprimunt, vel vile mancipium materiã faciunt, cum sit forma, actusq; substantialis informativus corporis.

XXV.

Cujus Dominium una ita in solidum possidet, ut nec simul, nec successivè patiatur hæredem vel cohæredem: nè tamen exinde humoristam judices, nam cum principalissimis humoribus nullum cædus, nexumq; facit, licet liquida exigat debita, sanguinemq; amaret, non animat tamen; nec mirum cum in animarum Triade sola sit indivisibiliterq; tenet, si regnum suum cupiat stabilitum.

XXVI.

Sensus de spiritibus nihil sentiunt, nec de iis audire volunt, asserunt enim esse deforis, licet divinam adhibeas compelle: quod si vim animæ intuleris, & jure belli ejus quietam turbaris possessionem, nec diuturnam possessionem, nec corruptionem præscribes, semper etenim ei manebit jus ad rem & de violentia cotesabitur, jam dudum enim à fordido appellavit Epicuræi iudicio, qui inauditibus partibus, ob destructionem corporis, totum hominè morte damnavit.

XXVII.

Rationalis etiam Anima habet duas nobilissimas collataneas, intellectum videlicet & voluntas

H h h h h

volunt

voluntatem, quarum tanta est dilectio, ut sint duæ non in carne, sed in anima una, nec hoc mireris, nam nec inter alias ulla est distinctio, sed ita sibi ex anima devincuntur, ut nullo oculo realiter distinguantur.

XXVIII.

De Præcedentia tamen frequenter contendunt, voluntas velut Regina petit habere præ, & præterit dextram, intellectus reclamationem majestatem dedecore corrigere, Rex sum ego inquam: ut lis dirimatur, voluntati tribuimus Imperium & intellectui Ducatum. Utriusque objectum est ens sub sua tota latitudine: Intellectus producit verbum, sed nec Auctores in verbo unico convenire possunt, cum tamen nihil sit aliud, quam ipsa intellectio, quæ est qualitas spiritualis, vitalis, naturalis similitudo & imago objecti.

XXIX.

Univerforum Corona & Coronis Cælum, celatum sophis, quando ab Omnipotente manu fuit cælatum, cum tamen sacer Pentateuticus Scriptor Genesios primo principium univerforum faciat in principio. An autem Cælum quos fecit in intellectu ab æterno, extra illum fecisse potuerit, nullum vinculum tam forte, aut triplicem argumentationis funiculum depre-

hendimus, quo colligare manus tam potentes, & magnas possemus.

XXX.

Afferere Cælum, vel Univerfum sublatum perfectos non esse, aut perfectiores fieri non posse, utrumque est toto errare Cælo, primum enim est cæcitatibus arguere eum, qui vidit omnia quæ fecerat & erant valde bona, secundum infirmitatis reum facere illum. Si formam Cælorum sicut etiam ipsorum astrorum expetis, sine acimine respondemus illius esse in qua uniones sunt gratiores, rotundi, Nam hæc figura aptior est, ut ludat Numen in orbe, quem lulum si non facit per se, dispensat ut intelligentiæ habeant commotionem.

Ex Metaphysica.

XXXI.

Jam tetigimus metam in Ente, & deprehendimus quoddam Existentiæ non distinguatur ab essentia, & in omnibus Creaturis invenimus æternum aliquid, quamvis sit valde diminutum, est tamen quasi medium inter reale & rationis, Suppositivitas in Creatis nihil positivum superaddit, sed negationem communicabilitatis alteri: & quia hic in meta sumus cursus finis est.

MARIANA PHILOSOPHIA

Encomiis, & Doctorum Elogiis exornata.

I.

(a) Lit. Bern. Luc. 1. Angelorum Regina (a) & Domina Mundi MARIA Ancillam Domini se tamen profertur. Logica ab ea patrocinium speret, quæ aliarum scientiarum sic ministra est, ut tamen aliis omnibus Ducatum conferre debeat, sine qua si non cæcutirent, caligarent, speculativè objectum suum considerat modum sciendi.

II.

(b) Bernardus hom. 2. Advent. Mediatrix Mundi, MARIA, (b) & Gratiarum Dispensatrix, dividens singulis prout vult & quantum vult, sine distinctione personarum, cum jam distinctæ sint relatione pro formali, realiter quando extrema sunt res, formaliter quando formalitates, hæc & in terra, & in Cælo in Deo locum invenit.

III.

(c) Offic. conceps. Arca fœderis (c) MARIA, Corruptionis nescia, fœdi nihilominus nihil habet, in qua nulla est macula, etsi conficeret tragelaphos, & eos appetere & vellet, nihil eam macularent, cum nec Deum inficiant.

IV.

(d) Antiph. Francisc. Gloria Jerusalem (d) levitica Israël, honorificentia Populi Maria, in gratiis & donis supereminet omnibus, eandem tamen naturam habet communem cum aliis, quæ in omnibus per indifferentiam existit, & ad minus divinitus multiplicari posse debet, ut de pluribus dicantur.

V.

(e) Lit. Refugium peccatorum (e) MARIA, Prioris status Refugii, Urbes ad se solam transtulit, non videtur etiam quare nova lex ad Porphyrianam quinarum rerum constitutionem obligata sit, ut non possit restringere, cum nec de denario

Aristotelis cum eo conveniremus, cuius quantitas a substantia distincta est.

VI.

Tot Creatura (f) servium gloriosa Virgini, quæ (f) servium Trinitati: Negare sanè non potest quin sit in respectu & apud, & ad Filium, qui ex multiplicitate terminorum plures sunt, & unus super alium fundari potest, terminari autem debet ad absolutum, estque accidens superadditum reale.

VII.

Advocata nostra (g) MARIA Domina nostra, (g) bellos supplicum misericordissimè suscipit, & Filio representat, impetratque ubi vult cito, quod rem ipsam primario significat, secundario conceptum, exoptatissimum quod ipsa dedit Angelo post humilem sui recognitionem, liberum fuit, si quis tamen bis annuat in præmissis Syllogisticis, ad tertium fiat etiam compellitur.

VIII.

Signum magnum quod apparuit in Cælo (h) Mariae amictus Sole, & Luna sub pedibus ejus. Mariam esse sanctorum Patrum est vox concors & vera, non transibit in fallam, & verum est vel fallum determinatè, quidquid contingenter dici potest. Scientia fiat cum fide, & opinione divinitus.

IX.

Hortus Deliciarum est Maria, Arcula Sanctiarum (i) Paradisus DEI, fons vitæ, Tempestas sanctorum amœnissima Physica, naturalium rerum fons per triplex principium in fieri, in factu esse duo, quæ non ex sese, invicem, nec ex aliis, sed ex ipsis omnia. Privatio principiat per suum non esse, nec est necessaria, ut tempore præcedat.

X. Forma